

102

D E K R E T

z dnia 5 kwietnia 1946 r.

o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Drogi Wodne“.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Tworzy się przedsiębiorstwo państwowe pod nazwą „Polskie Drogi Wodne“, zwane w dalszych artykułach „Przedsiębiorstwem“.

Art. 2. Do zadań Przedsiębiorstwa należy:

- 1) budowa i utrzymanie śródlądowych dróg wodnych i portów,
- 2) eksploatacja żeglugi i portów na śródlądowych drogach wodnych,
- 3) budowa, utrzymanie i eksploatacja stoczni na śródlądowych drogach wodnych,
- 4) budowa, utrzymanie i eksploatacja zbiorników wyrównawczych, budowa związanych z nimi zakładów o sile wodnej, wyzyskanie siły wodnej na zbiornikach i stopniach kanalizacyjnych śródlądowych dróg wodnych w porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu.

Art. 3. Minister Komunikacji może zlecić Przedsiębiorstwu budowę urządzeń wodnych nie wymienionych w art. 2.

Art. 4. Utrzymanie i eksploatacja zakładów posługujących się siłą wodną związanych ze zbiornikami wyrównawczymi i rozdzielnictwem energii elektrycznej należy do Ministerstwa Przemysłu.

Art. 5. Ministerstwo Przemysłu będzie uiszczać Przedsiębiorstwu opłaty za wodę pobraną na turbiny w zakładzie lub za prąd pobrany z zakładu według cen jednostkowych, ustalonych przez Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów.

Art. 6. Wszelkie roboty wykonywane przez Przedsiębiorstwo mające wpływ na gospodarkę rolną winny być uzgadniane z Ministerstwem Rolnictwa i Reform Rolnych, a mające istotny wpływ na układ stosunków wodnych w osiedlach miejskich — z Ministerstwem Odbudowy.

Art. 7. Przedsiębiorstwo ma osobowość prawną i jest prowadzone według zasad handlowych z uwzględnieniem potrzeb Państwa oraz interesów życia społecznego.

Siedzibą Przedsiębiorstwa jest m. st. Warszawa.

Art. 8. Przedsiębiorstwo ma zarząd i użytkowanie majątku nieruchomego oddanego mu protokólnie w imieniu Skarbu Państwa.

Przedsiębiorstwo może nabywać majątek nieruchomy na własność Skarbu Państwa, zatrzymując go w swym użytkowaniu.

Majątek ruchomy Przedsiębiorstwa wyodrębnia się protokólnie z ogólnego majątku Skarbu Państwa i przekazuje Przedsiębiorstwu na własność.

Przedsiębiorstwo we własnym imieniu może nabywać i zbywać majątek ruchomy oraz zaciągać zobowiązania.

Za zobowiązania zaciągnięte przez Przedsiębiorstwo, niezależnie od odpowiedzialności Przedsiębiorstwa jego majątkiem, jest odpowiedzialny Skarb Państwa do wysokości wartości majątku nieruchomego, stanowiącego własność Skarbu Państwa, zarządzanego i użytkowanego przez Przedsiębiorstwo.

Art. 9. Przedsiębiorstwo pokrywa swoje wydatki z własnych funduszy i dochodów i prowadzi gospodarkę na podstawie rocznych budżetów i planów finansowo-gospodarczych, zatwierdzonych przez Ministra Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Skarbu w ramach budżetu Ministerstwa Komunikacji.

Art. 10. Bilans, rachunek strat i zysków oraz podział czystego zysku Przedsiębiorstwa zatwierdza Minister Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 11. Zwierzchni nadzór państwowy nad działalnością Przedsiębiorstwa sprawuje Minister Komunikacji.

Rada Nadzorcza w składzie przewodniczącego i 6 członków, których powołuje i zwalnia Minister Komunikacji, wykonuje bezpośredni nadzór nad działalnością Przedsiębiorstwa.

Rada Nadzorcza powołuje ze swego grona Komisję Rewizyjną złożoną z przewodniczącego i dwóch członków dla sprawowania kontroli nad prawidłowością gospodarki finansowej.

Przewodniczący oraz członkowie Rady Nadzorczej otrzymują za udział w posiedzeniach diety z funduszy Przedsiębiorstwa w wysokości ustalonej przez Ministra Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 12. Zasady prowadzenia przedsiębiorstwa oraz skład, sposób powołania i zakres działania dyrekcji określi statut nadany przez Radę Ministrów na wniosek Ministra Komunikacji i ogłoszony w Monitorze Polskim.

Art. 13. Funkcjonariusze państwowi, pozostający dotychczas w tych działach służby

państwowej, które przekazuje się Przedsiębiorstwu, przechodzą do służby w Przedsiębiorstwie.

Ministrowi Komunikacji przysługuje prawo przenoszenia funkcjonariuszów Ministerstwa Komunikacji i podległych mu działów administracji państwowej do służby w Przedsiębiorstwie i naodwrot.

Art. 14. Stosunek służbowy pracowników Przedsiębiorstwa z wyjątkiem zatrudnionych na mocy umowy o pracę i normy ich wynagrodzenia, a także uprawnienia emerytalne pracowników Przedsiębiorstwa i ich rodzin i prawa pracowników Przedsiębiorstwa do odszkodowania z powodu niezdolności do zarobkowania lub śmierci, spowodowanych nieszczęśliwymi wypadkami przy pełnieniu służby, ustali rozporządzenie Rady Ministrów.

Art. 15. Do dnia wejścia w życie rozporządzeń przewidzianych w art. 14 pracownicy Przedsiębiorstwa podlegają przepisom służbo-

wym, uposażeniowym i emerytalnym dla urzędników państwowych.

Art. 16. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Komunikacji w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu.

Art. 17. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

w/z Prezes Rady Ministrów:

Władysław Gomułka

Minister Komunikacji:

Jan Rabanowski

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

Minister Przemysłu:

Hilary Minc

103

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 14 marca 1946 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 22 października 1931 r.
o opodatkowaniu piwa.

Na podstawie art. 2 dekretu z dnia 13 listopada 1945 r. o zmianie ustawy z dnia 22 października 1931 r. o opodatkowaniu piwa (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 291) ogłaszam w załączeniu jednolity tekst ustawy z dnia 22 października 1931 r. o opodatkowaniu piwa (Dz. U. R. P. Nr 99, poz. 762) z uwzględnieniem zmian

wprowadzonych ustawą karną skarbową z dnia 18 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 355) i dekretem z dnia 13 listopada 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 291) z zastosowaniem nowej numeracji artykułów i ustępów.

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

Załącznik do obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia 14 marca 1946 r. (poz. 103).

U S T A W A

z dnia 22 października 1931 r.

o opodatkowaniu piwa.

Przedmiot podatku od piwa.

Art. 1. (1) Piwo zarówno wyrobione w kraju jak i sprowadzone z zagranicy podlega podatkowi spożywcemu.

(2) Za piwo podlegające opodatkowaniu uważa się napój, otrzymany w drodze fermentacji alkoholowej za pomocą drożdży ze słoju z dodatkiem albo samego chmielu albo chmielu i kukurydzy lub innego zboża, wszelkiego rodzaju cukru i substancyj barwiących.

Art. 2. (1) Wolne jest od podatku piwo:

a) wywożone pod kontrolą skarbową za granicę,

b) wydane pracownikom browaru jako deputat w ilości nieprzekraczającej 1 litra na jednego pracownika dziennie,

c) przeznaczone do dalszej przeróbki we własnym lub innym browarze,

d) pobierane do badań w ilości nieprzekraczającej każdorazowo 1 litra.

(2) Warunki stosowania przepisów ust. (1) ustala Minister Skarbu w drodze rozporządzenia.

Art. 3. (1) Wysokość podatku spożywczego ustala się, jak następuje:

1) od pierwszych 2.000 hektolitrów piwa wszystkich gatunków łącznie wydanych do